Td 018_12

Κώστας γυρεύ', *ντος*, Κώστας γυρεύ'
Κώστας γυρε-νεύ' ν' αρραβωνιάσ', *ντος*, χαρά χαρά γυρεύ' να κάνει
ντος, χαρά χαρά γυρεύ' να κάνει
γυρεύ' κι από ,*ντος*, γυρεύ' κι από
γυρεύ' κι από-νο καλή μεριά, *ντος*, κι από κι από καλούς ανθρώπους
ντος, κι από κι από καλούς ανθρώπους
γυρεύ'κι σπί- ,*ντος*, γυρεύ' κι σπί-
γυρεύ' κι σπί-νι-τια ν αψηλά, *ντος*, κι αυλές κι αυλές μαρμαρωμένις
ντος, κι αυλές κι αυλές μαρμαρωμένις
γυρεύ' κι σπί- ,*ντος*, γυρεύ' κι σπί-
γυρεύ' κι σπί-νι-τια ν αψηλά, *ντος*, να μην να μην τον βρει ου Χάρους
ντος, να μην να μην τον βρει ου Χάρους.
Κι ι Χάρους ,*ντος*, κι ι Χάρους,*ντος*
κι Χάρος ν άτ'χεν άνεμος, *ντος*, κι πά- κι πάει κι τον ήβρε
ντος, κι πά- κι πάει κι τον ήβρε.
Πιάνει τον Κώ-νο πιάνει τον Κώ-
πιάνει τον Κώ-νο-στα απ' την πιτρσιά, *ντος*, τον πιά- τον πιάνει από το χέρι
ντος, τον πιά- τον πιάνει από το χέρι.
Ν άφη' με Χά- ,*ντος*, ν άφη' με Χά-
ν άφη' με Χά-να-ρε απ' την πιρτσιά, *ντος*, κι πιά- κι πιάν'με ν απ' το χέρι
ντος, κι πιά- κι πιάν'με ν απ' το χέρι
και δείξε μου ωχ και δείξε μου
και δείξε μου ν ωχ τις τέντες σου, *ντος*, μουνά- μουνάχος μου θα γιέρτου
ντος, μουνά- μουνάχος μου θα γιέρτου.
Οι τέντες μου ,*ντος*, οι τέντες μου
οι τέντες μου είνι φοβορές, *ντος*, πολύ πολύ ν ατρομαγμένις
ντος, πολύ πολύ ν ατρομαγμένις
τρογύρω γύ- αχ τρογύρω γύ-
τρογύρω γύ-νι-ρω πράσινες, *ντος*, στην μέ- στην μέση αραχνιασμένις
ντος, στην μέ- στην μέση αραχνιασμένις.

Κώστας γυρεύ’ ν’ αρραβωνιάσ' χαρά γυρεύ’ να κάνει
γυρεύ’ κι από καλή μεριά κι από κι από καλούς ανθρώπους
γυρεύ’ κι σπίτια ν αψηλά κι αυλές μαρμαρωμένις
γυρεύ’ κι σπίτια ν αψηλά να μην τον βρει ου Χάρους
Κι Χάρος ν άτ’χεν άνεμος κι πάει κι τον ήβρε
Πιάνει τον Κώστα απ’ την πιτρσιά τον πιάνει από το χέρι.
Ν άφη’ με Χάρε απ’ την πιρτσιά κι πιάν’με ν απ’ το χέρι
και δείξε μου ν ωχ τις τέντες σου μουνάχος μου θα γιέρτου
τέντες μου είνι φοβορές πολύ ν ατρομαγμένις
τρογύρω γύρω πράσινες στην μέση αραχνιασμένις.